

Most már tudjuk, honnan kölcsönözzük a bolondballagási ruhánkat

A közelmúltban egy osztálytársunknak köszönhetően meghívást kapott az osztályunk, a 9. D, hogy a Magyar Televízió szerkesztőségében töltsünk egy napot. Nagy érdeklődéssel és izgalommal néztünk ennek a napnak elébe.

Fél tíz körül érkezünk az MTVA (Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap) stúdióépületéhez. Rögtön úgy éreztük magunkat, mintha egy filmbe csöppentünk volna. A biztonsági rendszer szigorúsága miatt nagyon sokat kellett várnunk, de cseppet sem unatkoztunk, mert ezt az időt fotózkodással és beszélgetéssel töltöttük.

Mikor végre bejutottunk az épületbe, egy kis történelmi tárlatvezetésen vettünk részt. Megnéztük, milyen készülékekkel dolgoztak a kezdetekben a tévések. Tudtuk, hogy akkoriban még nem voltak modern technikai eszközök, mégis meglepő volt látni, hogy a régi felvevőgépek akkorák voltak, mint egy kisebb szekrény. Ma már tized ekkora berendezésekkel dolgoznak az operatőrök. Érdekes volt látni, hogy külön gépet használtak vágásra, és megtudtuk azt is, hogy volt, mikor a lassítás még újdonságnak számított.

A múltban való barangolást egy rövid kisfilm megnézésével folytattuk. Távíró irodaként indult mindaz, amit ma MTVA-nak hívunk. Láthattuk, hogyan alakult, bővült, változott és fejlődött a televíziózás az idők során, míg kialakult a mai struktúrája. Szerintünk rendkívül praktikus, hogy témánként felosztották a csatornákat.

A filmnézés után a jelmeztárba látogattunk. Ismert mozgóképes alkotások kosztümei, kiegészítói köszöntek ránk, egyik-másik ruhaköltemény megdobogtatta a szívünket, mások egyszerűen csak kellemes emlékeket ébresztettek bennünk. Ezeket a ruhadarabokat a stúdió már nem használja a forgatásokon, de a látogatók számára megtekinthetők és kölcsönözhetőek. Mikor megtudtuk, hogy itt napi néhány száz forintért lehet jelmezt kölcsönözni, rögtön elhatároztuk, hogy innen fogjuk beszerezni a bolondballagási ruhánkat. Bárminek is szeretnénk öltözni, itt biztosan megtaláljuk a számunkra megfelelő jelmezt. A ruhákon kívül itt „laknak” a magyar irodalom olyan népszerű bábsztárjai is, mint például Süsüék vagy Mazsola és Tádé.

Láttunk egy nagyon érdekes mini stúdiót is, ahol mi magunk próbálhattuk ki a híradóforgatást és az időjárásjelentés-készítést. Öt-öt percre belebújhattunk egy szakértő, egy hírolvasó vagy épp egy operatőr szerepébe. Azt éreztük, egy igazi forgatáson vagyunk. Megtapasztaltuk, hogy nagy odafigyelést és együttműködést igényel egy rövid időjárás-jelentés elkészítése is.

Ezután átsétáltunk egy másik épületbe, hogy részt vegyünk egy igazi forgatáson. A Ridikül című talk-show felvételén lehettünk jelen, ahol ráadásul régi nagy rádiós- és televíziós szakemberek vallottak hivatásukról. Élőben láthattuk Mohai Gábort, Juhász Elődöt és Czigány Györgyöt is, akiknek műsoraiért nagyszüleink még odáig voltak.

Természetesen nem akartunk hinni a fülünknek, amikor megtudtuk, hogy a közönséget beválogatott statiszták alkotják. Az sem volt kevésbé megdöbbentő számunkra, hogy előre felveszik a tapsunkat és a nevetésünket, amelyeket aztán utólag vágnak össze a beszélgetéssel.

Amikor a műsorvezető hölgy helyet foglalt a székében, rögtön néhány ember kezdett szorgoskodni körülötte. Volt, aki a cipőt adta rá, volt, aki a frizuráját igazította, mások pedig a technikát intézték. Egyszer csak feljűk fordultak a kamerák, és elkezdődött a felvétel. A beszélgetés kicsit hosszadalmas volt, de nem bántuk, mert nagyon érdekes volt. Jó volt élőben látni a műsort. Sokkal személyesebbnek hatott, mint képernyőn keresztül.

Csak azt sajnáltuk, hogy nem tehattük fel a kérdéseket, nem válhattunk mi is a beszélgetés részévé, pedig szívesen bekapcsolódtunk volna. A forgatás befejeztével készítettünk egy csoportképet is. Emlékezetes, élményekkel teli nap volt.

Orvos Laura és Tóth Edina 9. D

A Ridikül vendégei

A 9. D és a kísérőtanárok az MTVA stúdiójában

A TV macival is találkoztunk